

LEDNIAČEKOVĀ• ANABĀ•ZE POKRAČEJE...

NedĀle, 18 kvĀten 2008

Tohle moje trápení zaĀlo 2. kvĀtna, tedy uĀ¾ pár dnĀ tomu nazad :-)). LedniĀka moje milovaná, objekt mého bílého sexu, vzdala moĀnost souĀítí se mnou, chvilku naštvanĀ bublala (já v domĀní, Ā¾e se dala na cizí Ā™eĀ, tomu nevĀnovala velkou pozornost), aby se posléze zcela odmĀela. Vzhledem k tomu, Ā¾e byla vĀdy takový pĀ™ijemný tichošlápek, ani mi to nepĀ™išlo...

První opraváĀ™ mi sdĀlil se slyšitelným despektem v hlase, Ā¾e je nejspĀš po ní a Ā¾e si pĀ™ištĀ kupovat italskej šunt. Druhý pĀn, který uĀ¾ byl vĀĀi jejímú skonu nedĀvĀĀ™ivĀjší, pĀ™islĀbil svou návša koncem tĀdne i pĀ™išel. PĀ™išel, mou drahou útlobokou vytáhl z její skrýše mezi linkou a zdí, smutnĀ zazíral a dĀl: "Jo, šĕfovĀ, tohle bude na delší lokte, pĀ™ijdu v pondĀlĀ!" V pondĀlĀ mi všechno vyslyhle chladicí potvory mají v sobĀ "zapĀnovanou" jakousi kapiláru, nĀco, co kdyĀ¾ se ucpe, tak je to prostĀ všechno hájí, v tahu, dead... Ale Ā¾e to pĀ™esto zkusí, Ā¾e by jí byla škoda, kdyĀ¾ je holka ještĀ tak mladá (necelé Ā roky). Nanosil si všechny potĀ™ebné nástroje, bomby atd. Profukoval, napouštĀl, kontroloval, ošahával, mĀĀ™il... Za 4 hodiny jsem zaplatila a hodný pan opraváĀ™ odešel. Má bílá milovaná si zase tiše brumlala a já byla navýsost spokojená. OkamĀitĀ jsem naslibovala synĀĀkovi všechno moĀné, co mu jednou, kdyĀ¾ - kdyĀ¾ mi nakoupí a pĀ™iveze... V sobotu jsem zaĀala vaĀ™it: kuĀ™ecí polívĀĀku (údĀsná halda zel nĀkolikero kuĀ™ecích stehýnek). Pak jsem si nachystala své oblíbené jogurtové kelímky, vychladlou krmí do nich naporcovala a vloĀila zase do mrazáku. TotĀ¾ jsem ještĀ provedla jednou, tentokrát jsem místo kuĀ™ecího vlošbrambory a pĀ™isypala nĀco sušených houbiĀek, které mi právĀ pĀ™išly poštou. (JeštĀ jed pĀ™evelikĀ díky, Kamilo!) S hotovou bramborajdou jsem naloĀila stejnĀ a celá blaĀená jsem si veĀer uvaĀ™ila svĀj mlc hrneĀek kafe. JeštĀ trochu mlĀka... A - bum ho. To mlĀko bylo docela vlahé... Celá nešĀstná jsem stála, v ruce láhev s mlĀkem a v hlavĀ totální temno. Ano, je to jasné, mĀla jsem vĀĀ™it asi tomu prvnímu, i kdyĀ¾ jeho diagnóza byla tak zlá ... Ale - vĀĀ™ili byste i vy? A tak mĀ tahle zkušenost stála šestnĀct stovek... KdyĀ¾ jsem pak druhý den volala nĀkolika rĀzným odborníkĀm, jen jsem si to ovĀĀ™ila. Ta dotyĀná kapilára prostĀ vymĀnit nejve stĀnĀch lednice, zapĀnovaná. A mĀĀ¾e se to stát kaĀdĀ. Na typu vlastnĀ nezáleĀí... ProstĀ - jak se to jednou zane jeden jedinej cucek - je po všem. Je to sedmnĀct dnĀ, co jsem si zkusila, jaké to je, Āít v teplém bytĀ bez ledniĀky. Jedno je jasné - kdybych nebyla tak špatnĀ pohyblivá, nebylo by to zas aĀ¾ tak hrozné. NakoupĀš, snĀš. Hotovo. Takhle to jde ale také - zelenina vydrĀí, tĀstoviny také. Nakonec ještĀ Ā¾e nejsem bezdĀtná: dvakrát uĀ¾ ode mne Robert nafotr odváĀel jídlo z mrazniĀky; jednu dávku má doma, druhou v mrazáku v kanclu :-)). Ale znovu vyvstalo velké dilema: kombinovaných lednic (tedy s mrazniĀkou) 50 cm širokých je minimum. V tĀch samých rozmĀrech, tedy jen o cca 10-15 cm niĀší (o jeden mrazákový šuplík ménĀ) je j takhle: Baumatic BF256SS... Ubourat tedy zeĀ? PĀ™idat ještĀ další vydání za bourání, odvoz sutĀ, nákup materiálu, stavbu zídky nové a binec, binec.... - nebo? Nakonec jsem se rozhodla: KaĀdopádnĀ je teĀ na všechno dvouletá záruka, Ā¾e? Tak jdu do cesty menšiho prĀšvihu - snad to dopadne dobĀ™e :-)), drĀte mi palce! A - slĀbila jsem vám kontakt na onoho hodného opraváĀ™e (nejen lednic): Pavel Novotný, 737 037 677. d@niela